

Sygn. akt IV U 157/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Witkowski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2014r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 17 grudnia 2012 r. (Nr (...))

w sprawie (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o zwrot nienależnie pobranej emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w S. nie ma obowiązku zwrotu kwoty 3.635,30 zł wraz z odsetkami tytułem nienależnie wypłaconych świadczeń za okres od 04 października 1992 roku do 09 września 2012 roku;

II. zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S. kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 157/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17.12.2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. skierowaną do (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w S. działając na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007r. Nr 11 poz. 74 ze zm.) zobowiązał Spółdzielnię do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od 4.10.1992r. do 9.09.2012r. w kwocie 3635,30 zł i odsetek za okres od 1.01.1999r. do 17.12.2012r. w kwocie 2861,14 zł. W punkcie II decyzji ZUS stwierdził, że W. P. pobrał bezprawnie rentę w okresie od 4.10.1992r. do 9.09.2012r. w łącznej kwocie 6496,44 zł.

Od decyzji tej odwołanie złożyła (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa, zarzucając pozwanemu ZUS naruszenie art. 84 ust. 6 ustawy systemowej w zw. z art. 16 ustawy z dnia 14.12.1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40 poz. 267) poprzez błędne uznanie, że w zaświadczeniu z dnia 24.07.1992r. płatnik wskazał organowi rentowemu nieprawdziwie dane, co spowodowało zawyżenie naliczonej przez organ rentowy renty, w sytuacji gdy

zaświadczenie to obejmowało wszystkie składniki wynagrodzenia, które były faktycznie wypłacone pracownikowi W. P. i od których w dacie wystawienia tego zaświadczenia odprowadzone były składki do organu rentowego.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, argumentując, iż zaświadczenie o wynagrodzeniu z dnia 24.07.1992 r., W. P. wystawione przez (...) Spółdzielnię Mieszkaniową było podstawą do naliczenia wysokości renty tego pracownika, a dane te odbiegały od tych, które Spółdzielnia wskazała w zaświadczeniu z dnia 8.10.2012 r., które wystawione było na potrzeby wyliczenia wysokości emerytury. Wysokość wynagrodzenia w tym pierwszym zaświadczeniu była wyższa i stąd W. P. pobierał rentę w zawyżonej wysokości. W związku z tym powstała nadpłata w kwocie 3635,30 zł, którą powinien zwrócić płatnik tj. (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Były pracownik (...) Spółdzielni Mieszkaniowej W. P. w lipcu 1992 r. złożył wniosek do (...) Oddział w S. o przyznanie mu prawa do renty inwalidzkiej. Jednym z dokumentów przedłożonych do ZUS było zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 24.07.1992 r., które zawierało wyliczenie wynagrodzeń osiągniętych przez wnioskodawcę w latach 1989 – 1991 (k. 11 a. r.). W. P. uzyskał prawo do renty inwalidzkiej począwszy od 4.10.1992 r. (decyzją z dnia 20.09.1992r., k. 20 a.r.). Świadczenie to pobierał do 2012r., kiedy to uprawniony złożył wniosek do ZUS o przyznanie prawa do emerytury. Na potrzeby ustalenia wysokości emerytury (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa wystawiła kolejne zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 8.10.2012 r. (k. 18 a.e.). Zaświadczenie to obejmowało ponownie lata 1989 – 1991. Z tym, iż kwoty wynagrodzeń z tych lat zostały rozbite na poszczególne składniki, wśród których były kwoty wypłacone ubezpieczonemu z tytułu rekompensat pracowniczych za rok 1989, a także nagroda jubileuszowa, a w latach 1991 – 1992 tzw. „trzynastki” wypłacone za rok poprzedni. Treść tego zaświadczenia stała się podstawą dla pozwanego organu rentowego do stwierdzenia rozbieżności w obydwu zaświadczeniach. W piśmie z dnia 28.11.2012 r. (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w odpowiedzi na pismo ZUS wyjaśniające szczegółowo składniki wynagrodzeń pochodzące z tytułu rekompensat, nagrody jubileuszowej i „trzynastek”, twierdząc, iż od „trzynastki” wypłaconej za 1990 r. odprowadzona była składka ubezpieczeniowa (k. 48 a.e.). W reakcji na to pismo, pozwany ZUS zaskarżoną decyzją z dnia 17.12.2012r. stwierdził, że W. P. pobierał zawyżoną rentę i jednocześnie zobowiązał Spółdzielnię do zwrotu nadpłaconej kwoty tj. 3635,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami (k. 51 a.e.). Decyzja ta nie zawiera uzasadnienia, a ogranicza się do stwierdzenia o wprowadzeniu w błąd organu rentowego.

W toku postępowania odwoławczego pełnomocnik odwołującej się Spółdzielni podtrzymał swoje stanowisko procesowe i załączył wydruki wypłat wynagrodzeń i protokoły kontroli (k. 29 – 41 a.s.). Pozwany ZUS w piśmie procesowym po zapoznaniu się z dokumentami, podtrzymał swoje stanowisko procesowe (k. 54 a.s.).

Zgodnie z treścią art. 84 ust. 6 ustawy systemowej „jeżeli pobranie nienależnych świadczeń zostało spowodowane przekazaniem przez płatnika składek nieprawdziwych danych mających wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości, obowiązek zwrotu tych świadczeń wraz z odsetkami obciąża płatnika składek”.

Zdaniem Sądu Okręgowego poczynione ustalenia nie dają podstawy, iż odwołująca się Spółdzielnia podała nieprawdziwe dane w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 24.07.1992r., obowiązujący wówczas wzór zaświadczenia tzw. „Rp-7” zawierał jedynie rubrykę „suma wynagrodzeń w kwartale bądź w roku”, natomiast wzór zaświadczenia z 2012 r. znacznie różni się od poprzednio obowiązującego tj. zawiera dodatkowe rubryki, w których umieszcza się rodzaj wynagrodzenia. Odwołująca się Spółdzielnia wypełniła obydwa zaświadczenia zgodnie z obowiązującymi w danym czasie wzorami „Rp-7”. Okoliczność, iż w latach 1989 – 1991, były wypłacane składniki wynagrodzeń, które nie podlegały oskładkowaniu powinna znaleźć odzwierciedlenie w działaniach ZUS-u w tamtych latach poprzez żądanie dodatkowej informacji od płatnika składek, albo też we wprowadzeniu takiego wzoru zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, który zawierałby odpowiednie rubryki, w których wyodrębnionoby te składniki wynagrodzeń, od których nie było obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne. W sytuacji gdy zaświadczenia wystawione przez Spółdzielnię Mieszkaniową w S. z dnia 24.07.1992r., odpowiadało obowiązującemu wówczas wzorowi, nie jest uzasadnione, zdaniem Sądu, obciążanie Spółdzielni winą za podanie nieprawdziwych danych o wysokości wynagrodzenia ówczesnego pracownika W. P. w rozumieniu art. 84 ust. 6

ustawy systemowej. Trafnie odwołująca się Spółdzielnia powołała w odwołaniu tezę orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Katowicach w sprawie III AUa 768/01, w której wyrażony pogląd, że w sytuacji gdy pobranie nienależnych świadczeń emerytalnych przez pracownika było nie tylko błędem pracodawcy, ale i organu rentowego, nie może ów organ wydać decyzji zobowiązującej pracodawcę do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń. Podzielając to stanowisko, Sąd Okręgowy przyjął, iż zaniechanie organu rentowego w kwestii zażądania dodatkowych informacji w składnikach wynagrodzenia zawartych w zaświadczeniu z dnia 24.07.1992 r. od pracodawcy W. P. należy traktować jako błąd organu rentowego. Tym samym, Sąd uznał, iż odwołująca się Spółdzielnia nie ma obowiązku zwrotu nienależnie pobranych świadczeń przez jej byłego pracownika.

W związku z tym, Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji. Jednocześnie Sąd na podstawie art. 98 § 1 kpc zasądził od pozwanego ZUS kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz strony odwołującej się.